

Bevarelsen af dem, og derfor ikke haft Mod til at skaffe sig dem fra Halsen ... kort og godt: disse stinkende Gødningskuler, de er simpelthen en Arv fra Trældommens Dage, ganske ligesom saa megen anden gammel Raaddenskab, som vi nu er ved at frigøre Samfundene for? Er det ikke morsomt, Hansine? ... Aa ja, hvor er det dog i det hele en velsignet Tid at leve i! Saa dan at være Vidne til, hvordan vor Tids Oplysning, dens overalt vaagnende Sandheds- og Retfærdighedstrang lidt efter lidt, i stort som i smaat, bryder Trældommens Aag og bereder Menneskene en lysere og lykkeligere Fremtid!“

Hansine skiftede en Pind med et lille vantro Smil. Hun kendte sin Mands letvakte Begejstring for Tidens nye Ideer og var vant til at være den stumme Tilhører ved hans Udvikling af de store Resultater, han bestandig ventede sig af dem.

„Naa ... det er nok forresten Tid at faa fraspændt,“ tog Emanuel atter tilorde efter at have set paa sin store Sølvklokke og efter gamle Bønders Vane holdt den op for Øret. Han kastede Tømmerne hen over de ludende Heste og tilføjede: „Aa hør, Gutten min! Kan du komme og give Fa’er en Haand!“

Disse Ord galdt Drengen, som stadig sad ved Siden af sin Søster paa den store Sten. Her var han imidlertid falden saa dybt i Tanker under Betragtning af Kragesværmen, der havde slaaet sig ned paa Pløjejorden et Stykke borte, at han ikke hørte Faderens Tilraab. Han blev siddende ubevægelig med Haanden under sit vatbelagte Øre og stirrede frem for sig med det højtidelige Ansigtsudtryk, hvormed Børn i Erindringen tilbagekaller sig nys overstaaede Lidelser.

Han var lidt lille af sin Alder, lidt bleg og i det hele spinklere af Bygning end den et Aar yngre Søster, der var i fuld Besiddelse af Landsbyungdommens sædvanlige kraftige Former og livlige Farver paa Kinder og i Øjne. Forøvrigt var han Emanuels udtrykte Billede; han havde den samme tænksomme Pandehvælving, den samme ujordiske Mildhed i sit Blik. Ogsaa havde han arvet Faderens rødblonde, silkeagtige Haar, hans dybe Tindingehuler og de store, lyse, i Solen næsten farveløse Øjne.